

Saluatoris xpi clemētia dñe. nosseruos tuos pūra incolomitate ac oī subditiōe in
 tuo iure inuolabilis p̄seuerā temporib; multis cupietas incessabilip̄catu orare co
 gnoscet. Oppressiones pessime que sēcie ecclē o dñe rex a comitib; iuxta eam
 postas inlatusunt atq; ineffabiliter multiplicata magnis gemitib; tuē potētie
 notificare non cessamus. Nam cū dñō nrō pūssimop̄te tuo ab abbate quātinē iurō
 5 p̄erat monasterio eas dē quas & nūcupamur tribulationes cognūte fuissent
 ac quētime acomite q̄ ildebrandus dicebatur seruis tuis in monasterio sc̄salua
 wis degentib; ingerebantur. miserior dñi interiorib; motis eū ad seuenire
 p̄cipiens ac terribilit̄ conloquendo om̄a que malis litteris nrō conspectui de
 late sunt iure iurando supra scrip̄to monasterio reddidit. Sed & eo ab
 his in galliarū sedib; reitente om̄a utp̄tus direpta ac dilacerata tua clemētia
 recognoscet. q̄n tanto q̄ deterius quanto m̄tis explanare linguis penitus neqm̄.
 Nā eodē fine to o dñe post a filiis rainerio sc̄licet & ugo peiora nos pati tua
 pietas considerā. Cūnos ergo p̄tū olim langabardie in par tibi; aduenissent
 15 abbas q̄ nūc tuo dono ecclē p̄est om̄a hec uob; intumare disposuit. Sed uos opus
 sine ut ab hac declinaret nequitia qualib; aut quantis ur̄e placuit seuestratū
 quia carum eis mandare decreuistis infurore conūsi siuis p̄ceperunt mulib;
 iugē q̄ ipsoz abbate ut monachū inuenir̄ sinemora ex tinger̄ qd̄ faci
 tiā nisi a monasterio abbas discessiss̄. Circū dantem tuā domū undi q̄ mu
 20 nitionib; in q̄b; ab hominib; seruis tuoz custodie ac uilla om̄itēpore fieri
 constituit. Sed cūtu; aduenis tam a crebre ster̄ inferni opere castrorū
 p̄tū ginta dierū spaciū uolentē p̄trac̄tisunt. Tūc nāq; dñe ne placeat pietati q̄
 quēcūq; hominē monasterii tui dicitū atq; bene ualentē opib; inueniunt eo
 sua calliditate sibi sociant bestias q̄ in societate tradunt ac talit̄ eos a sermo
 25 monasterii expellunt. famulos uō seruoꝝ tuoz ad placitū trahunt & nūquā
 amniculis exsoluunt nisi p̄tore dimittantur. Ministros nāq; monasterii quacūq;
 data occasione comprehendunt unus quoz p̄libatione centi eis p̄solut solidos. al̄
 uo q̄nquaginta. Sed & morib; uillulis monasterii p̄prios ministros statuunt
 qui quasi p̄iudicioꝝ occasione tantum eis mul̄tudo conuenit ut comedendo cet̄a;
 30 ex dissipando om̄ib; bonis pauperes expolent. Unus demq; filius p̄fati comitis qugo dñi
 sup̄ om̄a mala que suis pat̄ gessit eadē faciens ac deteriora cotidie sup̄inponere non
 cessans uillā monasterii que sala dñi sua detinē manu & boues q̄ ibi ad necessitate
 seruoz tuoz laborauerant decano monasterii eos custodiēte in similit̄e abstu
 lerunt. nec n̄ & asinos seruis tuis inuideferentes ceperunt. Ex alia uero curte que
 35 graulona dñi custodiat atq; clausuras ab hominib; ecclē tuę in suo castello cotidie rub̄
 fiet. Recū & nāq; in suis castris seruos ecclē quos pūssimireges ad seruendū famu
 lis tuis dederunt ex quib; ipse in balatoniū constituit cotidie trā ecclē depōant
 in lup̄ & equos seruoz tuoz infra monasterii occiderunt. Iuxta castrū uō quod sel
 genauocat uillā retinē ac suis p̄sua beneficiis concessit. A

25
30
35
40
45
50
55
pergentes ceteri ipsam uiam
quicunque hominem monasterii tui dicitur atque bene ualentem opibus, inueniunt eo
sua calliditate sibi sociant bestiasque in societate tradunt ac taliter eos aseruiunt
monasterii expellunt. Famulos uero seruorum tuorum ad placitum trahunt & nunquam
uinculis exsoluunt nisi priore dimittantur. Ministros namque monasterii quacunque
occasione comprehendunt unus quorum pluatione centi eis persoluit solidos. Aliter
non quinquaginta. Sed & in omnibus, uillulis monasterii proprios ministros statuunt
qui quasi iudiciorum occasione tantummodo conueniunt ut comedendo ceteraque
ex dissipando omnibus bonis pauperes expolent. Unus denique filius prefati comitis quigo dicitur
supra omnia mala que suis patre gessit eadem faciens ac detestatorum cotidie superimponere non
recusans uillam monasterii que sala dicitur sua detinere & manum & boues quibus ad necessitatem
seruorum tuorum laborauerant decano monasterii eos custodiente in similibus abstinere
legunt. nec namque asinos seruis tuis in uide ferentes ceperunt. Ex alia uero curte que
graulona dicitur custodias atque clausuras ab hominibus, eademque tunc in suo castello cotidie iubet
fieri. Rursum namque in suis castris seruos eadem quos puissimorum reges ad seruendam famu-
lis tuis dederunt ex quibus ipse turbalarionum constitutus cotidie tamen eadem depandit
inimicos & equos seruorum tuorum in framonasterium occiderunt. Iuxta castrum uero quod sel-
mona uocat uillam retinere ac suis propriis beneficiis concessit. Aliter uero grainerum uocat
uillam ex toto retinere & que sancta flora dicitur que amplius quam fere centum asinas extendimus
tam in edicere unquam monasterii fuisse audeamus. nec namque siluam ad utilitatem seruorum
tuorum congruam in loco que capusona uocat absint & mea placitum ac direptione & ma-
ximas sic & malis ceteris locis monasterii cotidie fit. In alio nempe suo castro qui
marinus dicitur clausuras atque custodias de uillulis tuis plano & sancto cassiano sepe adhi-
bit ac assuis ministris ibi superimpositis annualiter triginta libras accepit. Alium uero
quod tenent castrum monasterio proximum quod radi cosamus dicitur urbem esse iusta ratione
cognoscimus. ac nullo adeos legali iure pertinere scimus in quo congregata militum suorum
multitudine multa detestando opprobria cotidie patimur. Multa enim de prece mittimus
in pietate tua audire te deat que malis tibi oblatas litas inueniesset scripta.
A quibus deprecamur ne ciuitas aurea tua quia iam in tanta paupertate deuenimus ut in domotia
in qua centum domini monachi seruire consueuerant ac per salutis nostre conseruationem deum
exorare uix nunc duodecim uiuere possint. quod si amodo talia passuros dimiseris
impotestas nullo modo manere in ea seruos tuos posse cognoscat. Expectant
enim auxilium consolationemque ueram iam dudum in angustis & laboribus uiximus nunc ergo pura
ac patri uero salute eaque intimaui ut memorie habeas deprecamur ne domum dicitur
que ad seruandum deo apuissimis regibus facta est a uerbis atque feris ab hominibus de re-
licta tra da tur